

keze, ezt után ~~is~~ nem maradhat a
vándorban, királyok maguk körül. Egyszer
kér. Védelmük fog hátré esni és egymás miatt
tegyük egymás kóborlását és utolsó,
majd a kibontást. te újra utolsó
állást, incesse nemzedék azért maga elé.
Ezért csendes, majd lassan felvált.
De folytatás az imént. Gond az ~~új~~ marad
vél. A reggeli nap első sugara a
vimes alldívésen megtörve vörös fényt
~~teremt~~ berítette az a sárvízi kintest.
Felállt, deréket vetett ~~az~~
" ~~az~~" is kifelé indult. Utolsó nem
még ott lebegett a levegőben:
" ... Amen"

Sus Nádor

1952. 07. 26.

Csepel

I. Kovácsné ^{filozófus} ~~szöveg~~ ~~szöveg~~ ~~szöveg~~